

Nr 294.

Av herr **Brädefors m. fl.**, *angående viss ändring i lagen om försäkring för olycksfall i arbete.*

Den nu gällande lagen om försäkring för olycksfall i arbete av den 17 juni 1916 har, trots de förbättringar som vid flera olika tillfällen vidtagits å densamma, ännu ganska allvarliga brister. Så är det ifråga om bedömande och fastställande av ersättning vid sjukdom eller invaliditet, förorsakad av olycksfall i arbete. Det finns massor av fall, där läkaren inte med juridiskt bindande bestämdhet kan fastslå att sjukdom eller invaliditet är direkt förorsakad av olycksfall men uttalar som sin mening att så är fallet. I dessa fall blir i regel de skadade utan ersättning enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. Ej heller kan den försäkrade få någon ersättning om det efter olycksfallet konstateras, att den skadade har varit behäftad med något lyte eller någon defekt före olycksfallet, även om defekten har varit av sådan art att varken den försäkrade eller läkaren har haft kännedom om densamma eller att den sålunda konstaterade defekten hindrat eller besvärat den försäkrade i hans arbete. Även om läkaren i sådana fall anser olycksfallet vara det utlösande momentet för arbetarens arbetsoförmåga, så får den skadade ingen ersättning för sjukdom eller invaliditet.

Ett fall må nämnas som exempel för lagens bristfällighet i detta avseende.

Grovarbetaren F. E. Karlsson Klinga i Söderhamn blev skadad i ryggen, så att endast $\frac{1}{3}$ eller mindre av arbetsförmågan återstår enligt läkarintyg. Vid röntgenundersökningen konstaterades mindre förändringar i ryggraden vilka hade förefunnits före olycksfallet i fråga, och trots att flera läkare efter grundlig undersökning förklarade som sin uppfattning, att olycksfallet var den omedelbara orsaken och det utlösande momentet för Karlsson Klingas sjukdomstillstånd och arbetsförmåga erhöll han ingen ersättning för sjukdom och invaliditet.

Det synes oss vara berättigat att göra anspråk på lagens ändring dithän att de fall, där något kroppsligt lyte konstaterats ha förefunnits före olycksfallet men som dock inte har besvärat arbetaren i hans arbete eller när man inte med bestämdhet kan fastslå sambandet mellan olycksfall och sjukdom eller invaliditet, läkarens eller läkarnas mening, huruvida olycksfallet har varit den omedelbara orsaken och det utlösande momentet för den försäkrades sjukdomstillstånd och

invaliditet, skall vara avgörande för frågan om ersättning för sjukdom och invaliditet.

Handlingarna i detta av oss anförda fallet tillhandahållas vederbörande utskott av motionärerna.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om skyndsamt utredning och förslag om ändring av lagen om försäkring för olycksfall i arbete i den av oss antydda riktningen.

Stockholm i januari 1938.

J. H. Brädefors.

K. E. Senander.

Axel Nordström.
